

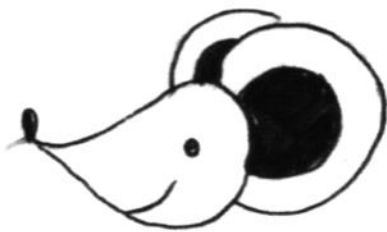
MYŠPULÍNEK

BŘEZEN
2018

KOLIK NAJDEŠ NA OBRÁZKU ZVÍŘÁTEK? 😊

V březnu se můžeme
 těšit na...

* NEDELI 18.9. protože bude již tradiční ZÁMECKÉ ČTENÍ

* DIVADYLKO KAČA A KAČA přijede děti potěšit ve STŘEDU 21.9.
 s pohádkou ZAJĚPTEJ KOUTIDRAP A TOLETÍME DO AFRIKY

Velké poděkování posíláme

paní uklízečce Liduše za pastelky
 pro všechny kluky a holky z naší
 super školky.

Děkujeme také mamince Járinky
 Drchalové za papíry do kopírky,
 mamince Elenky Plovanové také
 za papíry nejen do kopírky
 a mamince Natky Kopejskové
 za novou skládačku pro duhačky.

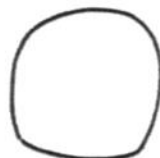
SOVA - MALOVÁNÍ S BĀSNIČKOU

Tužku chyt za správný konec
a namaluj velký kopec.

Obloučkem jej spojíme,
sovičku si nakreslíme.

Dvě obrovská vajíčka,
jsou dvě soví očička.

První a pak druhá tečka,
soví oči, to je hračka!

K očím přidaj obloučky,
ať zamrká svými víčky.

Pod očima zobaček,
ten má přece každý ptaček.

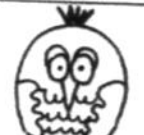
Křídla, rovo, potřebuješ!
Dvě vlnky si namaluješ.

Mezi křídla vlnky přidaš,
krásně jeří sově tím daš.

Na hlavičce šošulka,
malíři, jsi šikulka!

Moudrá sova bydlí v lese,
na dvou nohách sedí přece.

Na větví si tiše sedí, dolů na zem
klidně hledí. Sova na vše chytře kouká,
hlavítě si na nás houká.

✿ Namaluj si spolu s maminkou sovičku, malujte
postupně podle básničky. Sovu si nakonec vybarvi. 😊

V břemnu popíjeme všechno
nej nej nejlepší...

Terexce Váňkové

Kubíkovi Turečkovi

Julince Pospíškové

Timískovi Hrubému

Barunce Polednové

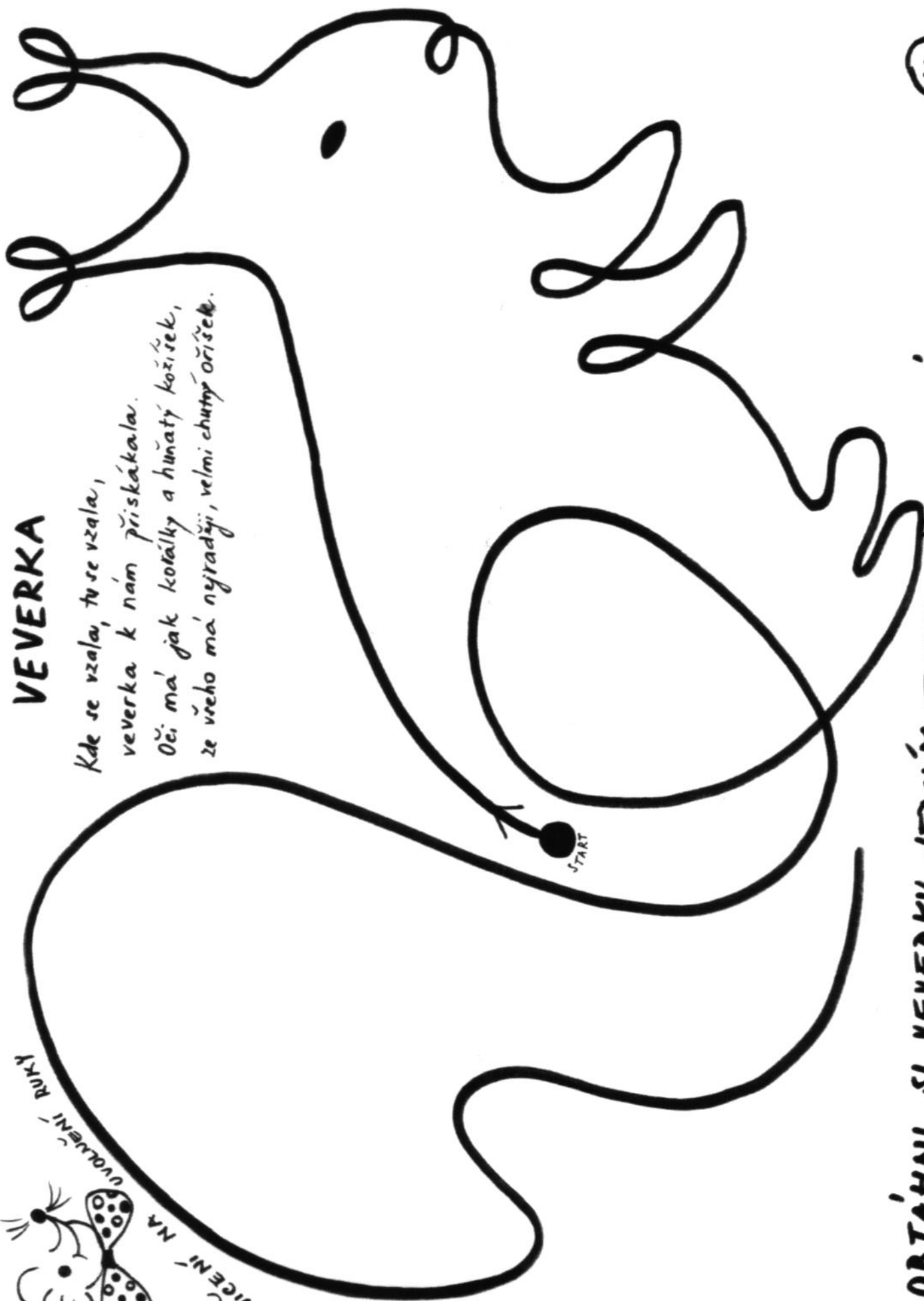
Terexce Váňkové

Aničce Ondráčkové

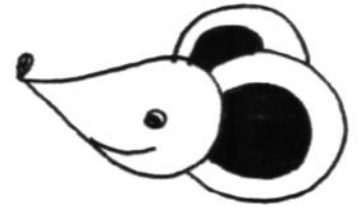

VEVERKA

Kde se vzala, tu se vzala,
veverka k nám přiskákala.
Oči má jak kotálky a huňatý kožíšek,
ze věho má nyraději, velmi chutný oříšek.

OBTAHNÍ SI VEVERKU JEDNÍM TAHEM NĚKOLIKRÁT ZA SEBOU. 😊

Sova nepořádnice

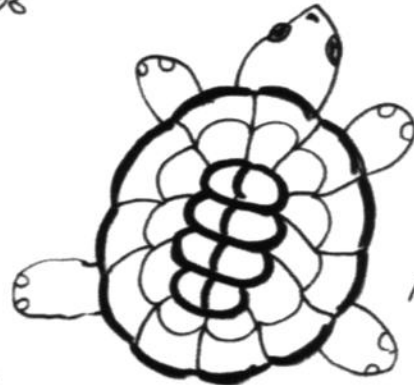
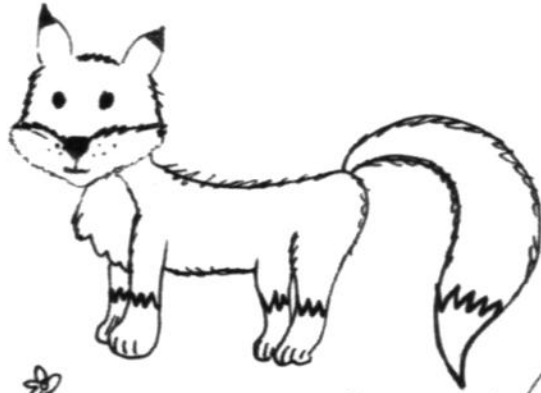
Za sedmero řekami a horami byl jeden dubový les. Sluníčko zde nemělo tu nejmenší šanci, jelikož větve dubů byly tak široké a stromy stáli velice blízko u sebe, tak blízko, že zde nepronikl ani ten nejtenčí sluneční paprsek. „Ale co“, řeklo si sluníčko. „Však já tady být nemusím“, duplo svou sluneční nožkou, až se obloha zatřásla a šlo svítit někam jinam. „Ááá“ zívala sova, když se vracela z nočního lovu. „Dobře děláš“, ohlédla se za odcházejícím sluníčkem. „Stejně tady o tebe nikdo nestojí, ááá“, znovu zazívala. „To byl dneska lov“, ty myši jsou rychlejší a rychlejší, hmm“, zakroutila hlavou a zabouchla za sebou dubové dveře. Poté co škobrtila o převrácený stoleček a div, že se neutopila v záplavě odpadků válejících se kolem přetékaného koše, usadila se pohodlně do svého zaprášeného houpacího křesla. „Kde jsem si jen dala své brýle“, divila se, když si chtěla přečíst Lesní deník, noviny s těmi nejdůležitějšími pikantnostmi o dění v dubovém lese. Ale brýle nikde! Pod postelí našla jen párek zamilovaných pavouků a v kredenci jen poslední drobký. Když už byla u konce svého soviho rozumu, rozhodla se uchýlit ke knihám, jejím milým přítelkyním, které ji nikdy nenechaly na holičkách. Vytáhla pár starých svazků a pomocí lupy se dala do čtení. Kniha s názvem „Jak hledat ztracené věci“, byla zprvu zajímavá, jenže po pár přečtených stránkách začínala mít sova pocit, že ji kniha radí věci, které již dávno podnikla. „Prý podívat se pod postel, pcháá, tam jsem se dávala nejméně stokrát“, zaburácela sova. Netrpělivě pokračovala ve čtení, když v tom... UKLIDIT! Tohle nehorázné slovo stálo až na posledním řádku poslední stránky knihy a razilo tak silně, až z toho oči bolely. Div se sova úlekem nezadusila. „Co mají ztracené brýle společného s uklídem“, divila se, kroutíc při tom hlavou. Poté znovu a velice opatrně nahlédla skrz lupu, doufajíc, že slovo mezitím zmizelo. Ale kdepak! Pořád tam stálo pěkně černé na bílém. Sova zalapala po dechu a knihu odhodila do kouta.

Sova totiž uklízela velmi nerada. To víte, návštěv moc neměla. Přes den obvykle spala a v noci proháněla nebohé hlodavce. Proto pro ni bylo velice neobvyklé, že ji kniha, ve které zatím vždycky našla velkou podporu a moudrost radí, aby si uklízela. Taková drzost! Jakmile se ji zpomalil dech a ustálil tep, opatrně otevřela další knihu. Pomalu přejížděla řádek po řádku, připravená na nejhorší. A ouha! Znovu tam stálo slovo UKLIDIT. „Do všech sovích brků“, rozčílila se sova. „Vždyť jsem uklízela minulé Vánoce! Nebo ty předminulé?“, zamyslela se. „

Však brýle se dřívě nebo později najdou", rozhodla a kniha následovala tu předešlou, pěkně na zem do kouta. Po brýlích, jakoby se slehla zem. Naneštěstí pro sovu se ve schránce choulilo malé psaníčko, psané tím nejdrobnějším písmem. Když sova přes lupu nahlédla, kdo jí píše, úlekem poskočila a lupu upustila. Dopis byl od její tetky ze severu. Ta byla velmi šetrná a proto i dopisní papír rozdělila na čtyři malé kousky. A co se nevezlo, dopsala droboučkým písmem na obálku. Sova byla bezradná, tetka ji určitě napsala spoustu rad a doporučení, možná i datum, kdy ji přiletí navštívit do dubového lesa a ona nemohla přečíst jediné slovo. Jak jí má odepsat na něco, co nečetla? Bez brýlí a bez lupy to bylo zcela nemožné. Sova bezradně mlžila na ten cár papíru. Jenže droboučká písmenka jakoby naschvál poskakovala sem a tam, a splývala dohromady. "Musí psát zrovna teď?", rozčilovala se sova. „Když nemám brýle a jsem v téhle překerní situaci?“ bručela. Nedalo se nic dělat, stálo to hodně úsilí a přemáhání, ale nakonec se i naše sova nepořádnice pustila do úklidu. Budte rádi, že jste to neviděli! Sova uklízet prostě neuměla! Nejprve vyleštila podlahu, teprve potom začala oprašovat prach, který se jí usadil všude možně. Po vyleštění podlaze ani stopy! Držet koště pořádně neuměla a při mytí nádobí roztloukla snad všechny svoje hrnečky. Ale její úsilí se vyplatilo. Po několika hodinách plných dřiny a potu, byl její domeček k nepoznání. Samotné sově se to líbilo, i když si to nechtěla přiznat. Ale brýle nikde! Sova byla zklamaná. Tolik času promrhala a dopis si stejně nepřečte. „No nic“, pokrčila sova sklesle rameny. „Aspoň ještě to zrcadlo vyleštím, když už jsem se s tím úklidem tak nadřela“, rozhodla. Opravdu, v koutě stálo zrcadlo samá čmouha. Sova ho začala leštit a hle! Brýle se našly! Hezky usazené za jejíma ušima.

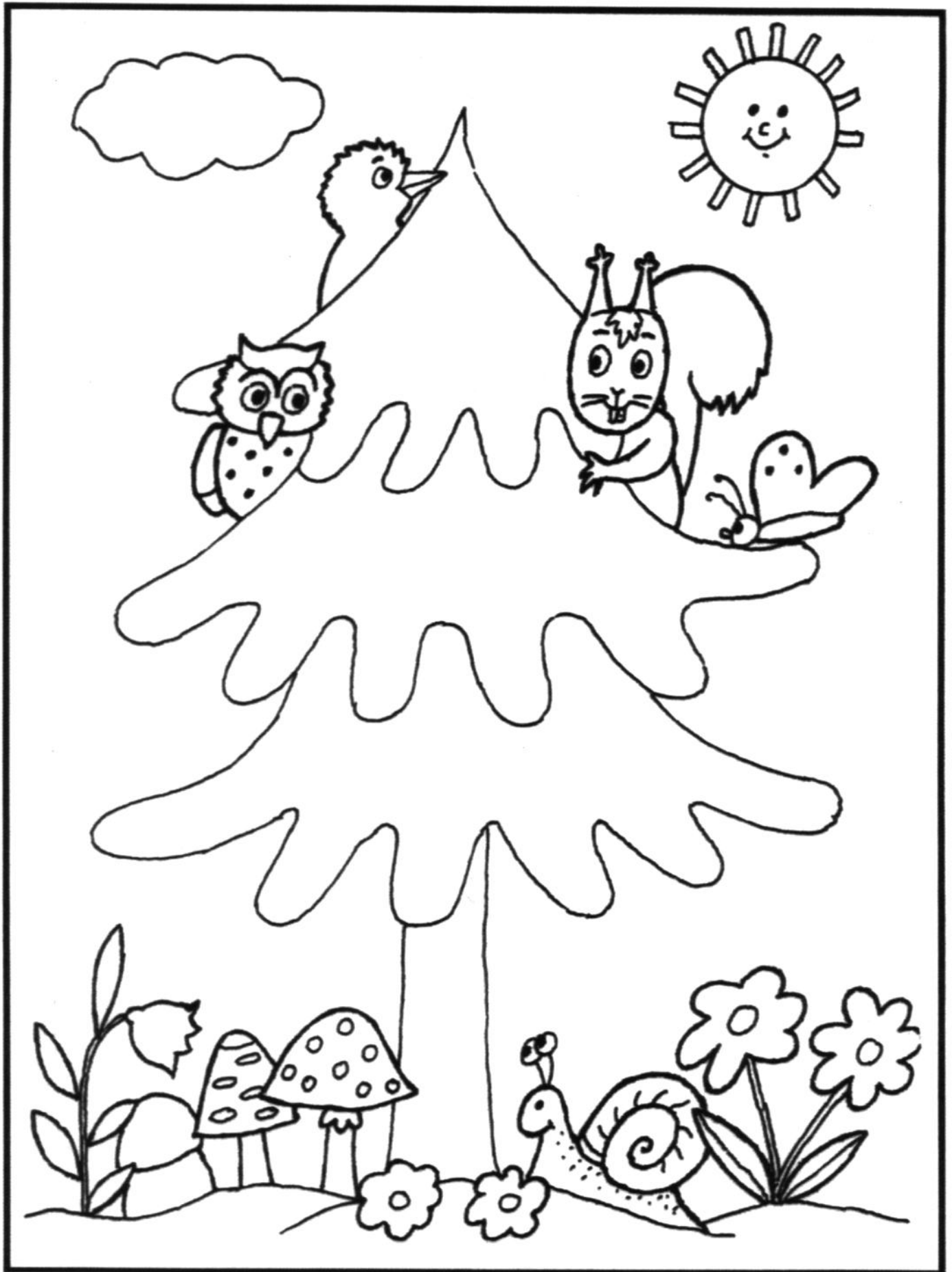
NĚKTERÁ ZVÍŘÁTKA,
KTERÁ BĚŽNĚ V LESE NEŽIJÍ,
SE DO NĚJ ZATOULALA.
NAJDEŠ VŠECHNY?

POJMENUJ VŠECHNA ZVÍŘÁTKA A POUVĚZ, CO VŠE O
NICH VÍŠ. NA JAKOU HLÁŠKU ZAČÍNÁJÍ? 😊

Tento krásný obráček si můžeš vybarvit

Děkuji všem kamarádům, kteří mi přinesli něco pro rozveselení. 😊

ÚKOL na BŘEZEN je...

nakreslit nebo vyrobit nějaké
kostomilí, heboučké chlupaté
nebo třeba i šupinaté kvíátko...
Už se na ně zase moc těším.

